

Publicerad 2009-04-13 00:31 av Losnall

You try and you fail... You try and you fail...

En händelse här i livet

Kan jag komma ihåg utan att tänka

Det är det självklaraste som vi aldrig tänker på

Eftersom ett enda steg kan få oss att dö

Ett enda andetag, ett enda ögonblick

Kan förändra allt och sedan är vi inte oss själva

Jag var 7 år, försökte lära mig läsa

Jag stirrade ner i boken, såg orden

Det var så omöjligt, jag kunde inte

Jag satt i mammas knä, hon klappade mitt hår

Vyssjade min gråt, torkade mina tårar

Jag hör det än, hur jag skrek

Hur mamma sakta lugnade mig

Jag kramade hennes hand, kände trygghet

Och sakta började orden betyda något för mig

Jag har kommit till många insikter

Fattat en massa och lovat att bättra mig

Men tyvärr är det så att man lätt glömmer bort

Letar vid fel gömställen och hittar fel nyckel

Dörren till den riktiga skatten är låst

Och man hittar inte längre, man är inte längre hemma

Man är vilse inne i själen

Men när man står där i mörkret

Gråter, skriker, tycker synd om sig själv

Ska man komma ihåg sina mest undangömda barndomsminnen

De leder en ofta hem så man känner igen sig

Man kanske till och med lär sig något

Som inte snabbt sjunker ner till botten och begravs

Jag ser den lilla flickan växa upp

Läsa böcker och hitta gömda skatter

Kanske inte sina egna, men nära nog för att roa

Hon har inga riktiga vänner egentligen, dem hittar hon på

Hon är ensam i mörkret, letar efter sin skatt

Orden ekar:

You try and you fail... You try and you fail...
But you really fail when you stop trying

Jag ger inte upp, jag letar efter nyckeln
Som ska leda mig till dörren
Där mitt hjärta ligger och väntar
Damm snirklar över det, men det dunkar på
Jag ska hitta det innan jag dör, jag ger inte upp

Jag ger inte upp hur mycket jag än misslyckas
För när jag gör det misslyckas jag på riktigt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Losnall med Poeter.se id #25668 innehar upphovsrätten